

κοιτώνά της. Ὅταν δὲ ἐπέστρεψεν ὁ Δημήτριος τὸν ἐπέπληξεν αὐστηρῶς, διότι δὲν εἶχε προσέξει τὸν Κλεομένην, ὥστε νὰ μὴ κάμῃ τοιαῦτα βλάσφημα πράγματα κατὰ τῶν θεῶν.

— Ἀπεναντίας μάλιστα, ἐγὼ τοὺς ἐγύρισα, ἀπεκρίθη ὁ Δημήτριος, μὲ θάρρος.

— Σὺ! ἡ Ἐανθίππη ἤδη ἤρχισε νὰ κλαίῃ καὶ νὰ ὀδύρεται, καὶ συγχρόνως νὰ ἐλέγχει δριμύτατα τὴν ἀσέβειαν τοῦ συζύγου της. Ὁ δυστυχὴς Δημήτριος, ὅστις ἠγάπα πολὺ τὴν σύζυγόν του, δυσκόλως συνεκράτησε τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀπὸ τοῦ νὰ τρέξῃ ἀμέσως νὰ θυμιάσῃ εἰς τοὺς θεοὺς, διὰ νὰ τὴν εὐχαριστήσῃ. Ἡ σταθερά του ὅμως πεποίθησις εἰς τὸν νέον τοῦ Θεοῦ τὸν ἐνίσχυσεν, ὥστε νὰ μὴ κάμῃ τοιαύτην ὀπισθοδρομίαν.

Ἐπὶ τέλους ἐσυμβιβάσθη κάπως ἡ ὑπόθεσις, Ὁ Δημήτριος συγκατένευσε νὰ μένουν τὰ ἀγάλματα εἰς τὴν συνήθη θέσιν των, ἀλλ' ὤφειλεν ἀφ' ἑτέρου ἡ Ἐανθίππη νὰ μὴ τὰ προσκυνῇ ἐπὶ παρουσίᾳ του, νὰ ἀφήσῃ δὲ καὶ αὐτὸν ἐλεύθερον νὰ ὑπηρετήσῃ τὸν ἰδικὸν τοῦ Θεοῦ. Ἄλλ' ἦτο φανερόν ὅτι μὲ τοιαύτην κατάστασιν δὲν θὰ ὑπῆρχε πλέον εἰρήνη καὶ εὐχαρίστησις εἰς τὴν μικρὰν ταύτην οἰκογένειαν. Ἡ Ἐανθίππη ἐξηκολούθει νὰ κάμῃ τὰς συνήθεις τῆς καθημερινῆς ἐργασίας, ἀλλ' οὐχὶ μὲ τὴν προτέραν τῆς εὐθυμίαν. Ἐφαίνετο διαρκῶς λυπημένη καὶ σιωπηλή, ὥσει ἐπερίμενε κατὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ ἐπέλθῃ καμμία μεγάλη συμφορὰ εἰς αὐτούς, ἕνεκα τῆς ἀσέβειας τοῦ συζύγου της. Ὁ Δημήτριος ἀφ' ἑτέρου ἤδη ἐζήτηε εἴπερ ποτε νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν σύζυγόν του· τῆς ἔφερε καθ' ἑκάστην κἄτι τι ἀπὸ τὴν ἀγοράν, καὶ αὐτὴ τὸ ἐδέχετο πάντοτε εὐμενῶς· ἀλλ' εὐκόλως ἔβλεπέ τις ὅτι μίᾳ σπονδῇ ἐκ μέρους τοῦ Δημητρίου πρὸς τὸ ἀγαλμα τῆς Δήμητρος ἢ τοῦ Πανός, θὰ τὴν εὐχαρίσται ὑπὲρ πᾶν ἄλλο.

Καὶ οὕτως αἱ ἡμέραι καὶ αἱ ἐβδομάδες παρήρχοντο, ὁ Κλεομένης συνώδευε καθ' ἑκάστην τὸν Δημήτριον εἰς τὴν ἀγοράν, καὶ ἀμφότεροι ἠκροάζοντο ἐπὶ ὀλίγην ὥραν περὶ τὴν μεσημβρίαν τὸ κήρυγμα παρὰ τὴν Πύλην τῆς ἀγορᾶς.

Οἱ Ἰουδαῖοι δὲν εἶχον φανῆ πολὺ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς συμπλοκῆς, ἕως ὅτου μίαν πρωΐαν, προσῆλθον ἀρκετοὶ ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν ἀγοράν καὶ ἐτοποθετήθησαν οὕτω πως, ὥστε ὁ Δημήτριος ἐνόησεν ὅτι ἐπρόκειτο πάλιν νὰ κάμουν ταραχὴν.

Ἀκολουθεῖ.

— Ὁ ἀχρεῖος ἄνθρωπος, ὁ κακὸς ἄνθρωπος περιπατεῖ μὲ στόμα διεστραμμένον. (Παροιμιῶν ς'. 12.)

ΟΙ ΤΣΑΡΟΙ ΤΩΝ ΤΣΑΡΩΝ.

Οἱ Τσάροι, ἦτοι αὐτοκράτορες τῆς Ῥωσσίας, στέφονται εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν τῆς Ἀναλήψεως ἐν Μόσχᾳ, ἀλλὰ βαπτίζονται καὶ νυμφεύονται εἰς ἄλλον ναόν, τὸν τοῦ Ἐυαγγελισμοῦ. Ὁ ναὸς οὗτος εἶναι κτίριον μικρόν, ἀλλ' ἔχει ἐννέα χρυσοῦς κουμπέδες. Ἡ πρώτη Ῥωσικὴ ἐκκλησία εἶχε μόνον ἓνα κουμπέν, ἀλλὰ μὲ τὸν καιρὸν ὁ κουμπὲς ἔλαβε δογματικὴν σημασίαν. Δύο κουμπέδες ὑπετίθετο ὅτι παρίστανον τὴν θείαν καὶ τὴν ἀνθρώπινον φύσιν τοῦ Χριστοῦ—τρεῖς τὴν Τριάδα—πέντε τὸν Σωτῆρα καὶ τέσσαρες τοὺς τέσσαρας Ἐυαγγελιστάς—ἐπὶ τὰ μυστήρια—ἐννέα τὰς οὐρανίους τάξεις, δεκατρεῖς τὸν Χριστὸν καὶ τοὺς 12 ἀποστόλους του! Τινὲς τῶν ἐκκλησιῶν εἶχον ἕως 30 κουμπέδες—ἅπαντες δὲ ἐπέκειντο δογματικὴν σημασίαν.

Ὅταν τὸ Πατριαρχεῖον ἰδρῦθη ἐν Μόσχᾳ τὸ 1589 ὁ ἀριθμὸς τῶν κουμπέδων ὠρίσθη διὰ νόμου εἰς πέντε, ὡς ὁ ὁρθόδοξος ἀριθμὸς. Ἐνωεῖται ὅτι εἰς τοὺς ἡδη ὑπάρχοντας ἐπετράπη νὰ μένωσιν ὅπως εἶχον.

Ἡ εἰσοδος εἰς τὴν ἐκκλησίαν γίνεται διὰ κλίμακος σκεπαστῆς, ἀγούσης εἰς τὸν κύριον πύργον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπάρχουσι δύο εἰκόνες—μία ἡ τοῦ Ἀυρωτοῦ καὶ ἡ ἄλλη ἡ τοῦ Διαβόλου. Ἡ πάροδος ἡ φέρουσα πρὸς τὴν Μητροπολιν φέρει ἔσωθεν τοιχογραφίας διασήμων ἐθνικῶν συγγραφέων, ὡς λ. χ. τοῦ Ὀμήρου, τοῦ Θουκυδίδου, τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Πυθαγόρου. Τὸ ἔδαφος εἶναι ἐξ ἀγάλτου καὶ λάσπιδος, κρέμονται δὲ ἀπὸ τῆς ὀροφῆς διὰ χρυσοῦν ἀλύσεων πολλὰι λυχνία φέρουσαι μαργαρίτας.

Ἐκτὸς τούτων εἶναι ἐκτεθειμέναι δύο περιφνημοὶ εἰκόνες—μία τοῦ Σωτῆρος, ἡ δ' ἄλλη «τῆς Παρθένου τοῦ Λόν», ἣτις ἐφέρετο ὡς σημαία ὑπὸ τοῦ Δημητρίου κατὰ τὴν περιφνημον μάχην τοῦ Καλικίβο τὸ 1380, ὅταν οἱ Ῥῶσοι ἀπέρριψαν τὸν ζυγὸν τῶν Μογγόλων, καὶ ἐστάθησαν ἐκ νέου νικηταὶ τὸ 1591, ὅταν ὁ Βόρις Γκοδουνόφ, ἐπολέμησε κατὰ τοῦ Χάνου τῆς Κριμαίας ὑπὸ τὰ τείχη τῆς Μόσχας.

Οἱ Γάλλοι ἐξέλαβον τὴν εἰκόνα ταύτην ὡς κεχρυσωμένον χαλκὸν καὶ διὰ τοῦτο δὲν τὴν ἐπῆραν ἠνοιξάν μόνον τὸ χρυσοῦν πλαίσιον (κορὺζαν), ἀλλ' ἡ Παρθένος λέγεται ὅτι ἐκτύπησεν αὐτοὺς μὲ τύφλωσιν καὶ διὰ τοῦτο ἠπατήθησαν. Τὸ συντετριμμένον πλαίσιον δεικνύται σήμερον πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ θαύματος, ὅπερ